

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 1600.—
Miesięcznie . „ 400.—



M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 100.—Przed tekstem Mk. 300.— za wiersz (dwie szpalty na stronie), Drobnie 50 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 500.—

Cena egzemplarza 100 Marek

№ 52. (168.)

Łódź, wtorek 19 grudnia 1922 r.

Rok IV.

Zamordowanie Prezydenta Rzeczypospolitej Gabryela Narutowicza.

Dnia 16 grudnia 1922 r., trzeciego dnia po objęciu władzy zamordowany został skrytobójczo w Warszawie pierwszy prezydent odrodzonej Rzeczypospolitej.

Ś.p. Gabryel Narutowicz, patriota bez skazy, posłuszny rozkazowi Zgromadzenia Narodowego i głosowi sumienia, stanął na wysokim postępcu z zamiarem służenia Ojczyźnie. Ręka zbrodnicza przerwała pasmo jego życia, zanim przejawić mógł swoją działalność, zmierzającą do utrwalenia zębów państwowości polskiej, ku pomyślności i chwale Ojczyzny.

Zgiął pierwszy elekt Rzeczypospolitej zamordowany zdradziecko przez nędznego fanatyka zdeprawowanego zatrutą jadem nienawiści ideologią tego obozu, który odznaczał się uległością i potulnością wobec rządów najezdniczych i nikczemną niczem nieusprawiedliwioną i nie przebiegającą w środkach napastliwości wobec rządów odrodzonej Polski demokratycznej.

Łączymy się z całą Polską demokratyczną w uczuciu głębokiej żałoby i bezgranicznego żalu nad świeżą mogiłą tragicznie zmarłego, pierwszego obywatela Rzeczypospolitej, męczennika demokracji polskiej.

**Depesza kondolencyjna magistratu m. Łodzi.
Marszałek Rataj, Sejm, Warszawa.**

W imieniu samorządu łódzkiego łączymy się w uczuciach głębokiego żalu i żałoby z powodu haniebnego mordu na osobie pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej. Odpowiedzialnymi za mord winni być również ci wszyscy, którzy od kilku tygodni rozzuchwaleni bezkarnością władz zwywali jawnie do zachoju stanu, terroru, nieposłuszeństwa.

Wyrażamy niezłomną nadzieję, że Pan, Panie Marszałku, pociągnie do odpowiedzialności moralnych sprawców ohydnego mordu, pełniących dotychczas obowiązki poselskie.

Magistrat miasta Łodzi.

Administracja „Dziennika Zarządu m. Łodzi“ prosi o uregulowanie zaległej prenumeraty do końca roku bieżącego, celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu pisma.

Budowa i utrzymanie ulic w wielkich miastach.

Referat wygłoszony na pierwszym międzynarodowym zjeździe miast w Gandawie w r. 1913 przez p. M. Bosquet, dyrektora przedsiębiorstw miejskich w Dunkierce, członka stowarzyszenia Hygienistów oraz sekcji Hygieny Muzeum Społecznego w Paryżu.

Od wielu lat dobry stan ulic oraz sieci dróg stanowi problem, którego rozwiązanie ma zadość uczynić wymaganiom ruchu miejskiego, zapewnić bezpieczeństwo i wygodę wszelkiego rodzaju komunikacji i odpowiadać jednocześnie warunkom higieny.

Problem ten jest, dosyć złożony — zważywszy na konieczność zaprowadzenia dróg podziemnych dla wszelkiego rodzaju rur przeprowadzających wodę i gaz, na powierzchni zaś szyn tramwajowych. I dlatego należy studjować nie tylko konstrukcję ulic, ale także ich organizację.

Pozwolę sobie przed przystąpieniem do rozwinięcia moich projektów, wspomnieć jeszcze o tem, że mimo istniejącej jeszcze potrzeby ulepszenia stanu dróg, nie należy zapominać o usługach, jakie na tym polu położył Wydział Sztuki Budowania miast.

Do wieku 17-go niebrukowane ulice tworzyły prawdziwe kanały, po których można było chodzić tylko w wysokich butach. Środkiem ulicy płynął strumień wstętnej, brudnej wody, która sphywała tam ze wszystkich domów. W dzień pogodny przejście ulicy było mniej więcej możliwe, można sobie jednak wyobrazić, jak to było podczas deszczu, kiedy z nieopatrzonej jeszcze w rynny dachów lały się na przechodniów strumienie wody. Woda płynąca środkiem ulicy, rozlewała się na całą jej szerokość i chcąc przejść z jednej strony na drugą, trzeba było przerzucać przez ulicę prowizoryczne mosty. Woda sphywająca z dachu, była z tego względu korzystna, że zmywała choć trochę ulice z pokrywającego je błota.

Ciężkie drągi, rozłożone wzdłuż domów stanowiły jedyne odgródkzenie przechodzących od koni i wozów.

W imię panującej wówczas zasady, że na ulicy wszystko można, zanieczyszczano domy w sposób najbardziej bezwstydnym i wyrzucano przez okno wszelkie nieczystości, ostrzegając przechodzących jedynie okrzykiem „uwaga!“ Znany jest wypadek, że pewien bogaty obywatel Grenobli, tego skarbcza Francji, założył w swoim domu klozet, którego rury wychodziły bezpośrednio na ulicę.

Za panowania Karola 5-go zbudowano w Paryżu pierwszy zamknięty kanał, odprowadzający wszelkie nieczystości do Sekwany, przechodził on przez obecną ulicę Montmartre.

Trzy wieki później szerokość ścieków ulicznych nie o wiele była mniejsza, i pomijając to, że wydzielal się z nich straszny odór, to podczas burzy lub deszczu ta cuchnąca woda zalewała całe ulice. W tym czasie wydatki na brukowanie i oczyszczenie ulic Paryża wynosiły 45000 franków. W 1750 roku zaczęto po raz pierwszy polewać regularnie ulice miasta, a beczka wody, ciągnięta przez czterech ludzi, stała się sławną w całej Europie.

Dopiero w początku 18-go wieku zaczęto we Francji brukować ulice, naturalnie tylko ulice pryncypalne, zostawiając w nich jednak rynsztoki. Co do trotuarów, biorących początek w Anglii, to zaprowadzono je we Francji dopiero w 1782 roku, stosując je po raz pierwszy na ulicy Odeonu w Paryżu. Jeszcze za czasów Napoleona trotuary były we Francji nieliczne, ważne dopiero zmiany zaszły w 19-tym wieku, kiedy poznano kanalizację i nowe środki przewozowe.

Do tego czasu choroby zakaźne, jak cholera, dezynterja, dżuma i inne, panowały wszechwładnie i bezustannie, szczególnie ludność wielkich miast była niemi dziesiątkowana.

Z powyższego wywnioskować możemy o ile niżej stały państwa średniowieczne od starożytnych, które znały już i bruki i trotuary i chodniki.

Ulice i rynsztoki.

Najlepsze pokrycie drogi publicznej jest takie, które się trudno zużywa, dlatego, że wtedy wytwarza się mało kurzu. Oprócz możliwości powolnego przeistaczania się powłoki drogi w pył, są jeszcze inne czynniki, stanowiące o wartości powłoki, które szczególnie w mieście zasługują na uwagę: powłoka musi być mało hałaśliwa to jest powtarzająca w minimalnym stopniu odgłosy ruchu ulicznego, musi być zwarta, ażeby można ją było łatwo czyścić.

Przy budowaniu drogi nie należy robić żadnych oszczędności, gdyż w razie używania niedobrych materiałów lub też w razie niedokładnego wykonania droga taka już po krótkim czasie będzie wymagała naprawy, co pociągnie za sobą nietylko duże koszty, ale też spowoduje przerwę w ruchu kołowym.

Co do rynsztoków, to powinny być one zbudowane z materiałów dobrych i trwałych, nie przepuszczających wody i posiadać pewną pochylność, aby pozwolić na odpływ wody do kanału, czy też rzeki, zależnie od położenia danego miasta. Nie należy zapominać o tym, że woda płynąca w rynsztokach pochodzi nietylko z domów, ale także i z deszczu, a wtedy zawiera ona wiele substancji organicznych. Woda ta wydziela w czasie upałów nieprzyjemny wielce odór i zarazem wiele szkodliwych bakterji — co sprzeciwia się stanowczo wymaganiom higieny.

Bruk kamienny.

Bruk kamienny z piaskowca lub granitu jest niewątpliwie trwały i dobry. Jest on szczególnie korzystny w wielkich miastach, po ulicach których jeżdżą olbrzymie wozy i samochody ciężarowe, mogące łatwo wyźłobić każde inne pokrycie ulicy.

Bruk ten nie wytwarza żadnych wypukłości w których woda z deszczu i polewania tworzy stojące kałuże, również ilość wytwarzanego kurzu jest minimalna. W końcu cena zbudowania i utrzymania tych dróg nie jest zbyt wysoka.

Główną wadę kamiennego bruku stanowi to, że jest on niewygodny dla koni i zimą bardzo śliski, ruch zaś kołowy wywołuje na nim hałas niezbyt przyjemny, a czasami nawet nie do zniesienia. Wielu lekarzy przypisuje temu nieustannemu hałasowi duży wpływ na system nerwowy chorób osób wrażliwych i uważa go za przyczynę licznych chorób.

Ulice brukowane kamieniami łatwo się zamiatają, gdyż mamy tu do czynienia z twardą powierzchnią, jednakże przestrzenie między kamieniami

łatwo są zawsze wypełnione piaskiem, a ponieważ pogłębiają się one ustawicznie, więc dostają się do nich różne odpadki ciał organicznych, które wraz z wodą z deszczu wsiąkają w grunt i zanieczyszczają go. Po ulewnych wlewach, lub po nagłej odwilży rowki te pogłębiają się i ukazują się w nich czarne błoto.

on

Chciano temu zaradzić, przez budowanie fundamentu z betonu oraz przez zalanie rowków cementem. Jednakże okazało się w praktyce, że przy ożywionym ruchu kołowym bruk w ten sposób naprawiony bardzo szybko psuje: cementowane rowki powoli się rozchodzą, w końcu zupełnie pękają. Ponowna naprawa byłaby już mniej wygodna, pociągnęłaby za sobą duże koszty, i zatamowałaby ruch uliczny. Zauważono także, że twardość i trwałość bruku wywiera wpływ na fundament betonowy, wpływ jest tym większy, im twardszy jest bruk.

Pod kamiennym brukiem nie należy przeprowadzać linii kanalizacyjnych — gdyż w razie potrzeby przekopania ulicy, trzeba być przygotowanym na tydzień zwłoki, a jeżeli np. pęknie rura z gazem lub z wodą, zwłoka ta może spowodować groźne niebezpieczeństwo.

Co się tyczy rynsztoków, to nie powinny one być robione z małych płytek, gdyż tworzą się w ten sposób rowki, ułatwiające wsiąkanie wody. Nie pomoże wtedy i cementowanie, gdyż stwierdzono, że cement chociaż i najlepszy ulega zniszczeniu pod wpływem tłustej wody i ciał organicznych. Należy do wykładania rynsztoków używać długich kamieni naturalnych lub też sztucznych (beton sztuczny lub cementowany), długości 1 do 1,5 mtr., szerokości 0,25—0,40 m., układa się je jeden przy drugim. Koszty tego urządzenia opłacają się ze względu na liczne jego zalety, z których najważniejsza jest ta, że odpowiada ono wymaganiom higieny, gdyż nie pozwalając na wsiąkanie wody, zapobiega wydzielaniu się przykrych zapachów i tworzeniu się kałuż wodnych.

Drewniany bruk.

Według inżyniera Tura, pomocnika Generalnego Inspektora dróg i oświetlenia miasta Paryża, drewniany bruk stanowi najlepsze pokrycie ulic miejskich, nadające się do dzielnic handlowych (przez swą wytrzymałość na ciężary), jak i do alei spacerowych.

Z punktu widzenia higieny, dowiedzionym zostało przez doktora Miquela, że mikroorganizmy nie mogą przeniknąć przez tego rodzaju bruk. Powalana jest więc tylko zewnętrzna część bruku przez różne odpadki, ekskrementa i kurz, jednakże drewniany bruk daje się doskonale czyścić i wymaga nawet dość częstego czyszczenia. W dzielnicach bardziej ożywionych, konieczne jest obmywanie bruku trzy razy w tygodniu, obmywanie takie polega na obfitym wylaniu wody, a następnie na zebraniu wytworzonego błota. Po ukończeniu nie powinna pozostać na bruku ani jedna kałuża i włókna drzewa powinny być zupełnie widoczne.

Jeżeli drewniany bruk niektórych ulic mało ożywionych bardzo szybko się niszczy to dzieje się to tylko wskutek niedostatecznego czyszczenia tych ulic. Powłoka błota, która przez pewien czas pokrywa drzewo, utrzymuje tam stałą wilgoć i powoduje gnicie. Wskutek rozkładu drzewa wytwarzają się różne związki organiczne, niszczące działanie środków antyseptycznych, którymi zostało przesycone drzewo.

Słyszy się często zarzuty, że drewniany bruk jest niebezpieczny podczas ślizgawicy. Prawda, że jest on bardziej niebezpieczny niż bruk kamienny, mniej jest jednak ślizki od asfaltu. Jest na to środek prosty i skuteczny: a mianowicie trzeba pokryć ulicę cienką warstwą piasku.

W Paryżu obecnie nie brukują drzewem ulic, mających spadziść większą niż 0 m. 25, gdyż zaobserwowano, że przy większym spadku coraz częstsze były wypadki poślizgnięć. Stwierdzono jednak, że wypadki te spowodowała zamarznęta woda, która nie mogła wsiąknąć w drewniany bruk, a więc okazuje się, że gdyby właśnie spadek ulic był znaczniejszy woda mogłaby łatwiej spłynąć i ulice byłyby zawsze suche.

Co się tyczy rynsztoków, to urządzenie ich jest następujące: ograda się bruk dwoma rzędami kamieni, które idą równolegle do ulicy, przestrzeń zaś między rynsztokiem i brzegiem ulicy, która nie powinna być wyższa 0m.04, wypełnia się piaskiem. Urządzenie to nie ma na celu przeszkodzenia w rozszerzaniu się drzewa, lecz wstrzymuje je w czas i ułatwia naprawę bruku. Z punktu widzenia higieny ten stan rzeczy nie jest bez zarzutu, ponieważ woda z rynsztoków może z łatwością przedostać się pod bruk. Próbowano zapelnąć przestrzeń między brukiem i trotuarem gliną, smołą ziemną, pakulami oblanymi smołą i t. p., ale nie otrzymano żadnych korzystnych wyników.

Wykładanie ulic asfaltem zwykłym.

Tego rodzaju bruk jest z punktu widzenia higieny niezrównany: powierzchnia ulicy asfaltowanej jest gładka nie przemakalna i tłumiąca wszelkie odgłosy. Jednak do zbudowania takiej ulicy potrzebne są dobre materiały, robotnicy obeznani z tym rodzajem pracy oraz sztuczny grunt suchy i chropowaty. Suchy, ponieważ najmniejsze nawet ilości wilgoci uwiecznione pod asfaltem pragnąc się wydostać powodują pęknięcie asfaltu; chropowaty dlatego że asfalt pod wpływem przejeżdżających ciężarów nie pozostaje nieruchomy, nie może więc ściśle przylegać do podłoża.

Asfalt ma jeszcze tę ważną zaletę, że się mało niszczy, daje więc niewiele błota. Utrzymanie bruku asfaltowego nie jest trudne: wycina się miejsca zniszczone i polewa się je nowym asfaltem, należy jednak unikać wykonywania tej pracy podczas deszczu. Jeżeli trzeba bruk naprawiać podczas zimy, to robi się to prowizorycznie, czekając z ostatecznym wykończeniem pracy do wiosny.

Bruk asfaltowy jest znacznie więcej ślizki niż kamienny, szczególnie groźne jest to niebezpieczeństwo podczas drobnych deszczyków wiosennych, kiedy w powietrzu jest dużo kurzu. Można temu zapobiec przez rozsypanie warstwy piasku, o ile można jaknajcieńszej, w przeciwnym bowiem razie wytworzyłoby się błoto, co by powiększyło jeszcze niebezpieczeństwo, które chcemy usunąć. Piasek należy przepuścić przez sito, aby usunąć grubsze ziarna, które pod naciskiem przejeżdżających ciężarów mogłyby uszkodzić asfalt. Asfalt stosować można także do wylewania rynsztoków. Aby uczynić go jeszcze bardziej nieprzepuszczającym wody można mieszać go ze smołą ziemną, później wygładzić na gorąco.

(d. c. n.)



Dział sprawozdawczy.

Protokół.

46 (IV sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 5 grudnia 1922 r.

Z powodu braku quorum posiedzenie nie odbyło się. Do godz. 8 min. 15 wiecz. przybyło 31 członków Rady Miejskiej.

Przewodniczący: (—) A. Remiszewski.
Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Protokół.

47 (IV sesji), w 2-gim terminie, zg. z art. 31 D. o S. M. posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 7 grudnia 1922 r.

Komplet radnych: 56. Obecnych radnych: 38.
Komplet członków Magistratu: 10. Obecnych członków Magistratu: 8.

Posiedzenie otworzył o godz. 8-ej wieczorem zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, radny J. Rosenblatt, w obecności 46 członków Rady, zaprosiwszy do stołu przyzwanego r. sekretarza W. Adamskiego, oraz sekretarza Prezydium p. P. Rundo do prowadzenia protokołu

Przyjęto do wiadomości:

1. Oświadczenie Przewodniczącego, iż z powodu niedojścia do skutku posiedzenia Rady, wyznaczonego na dzień 5 grudnia b. r., posiedzenie dzisiejsze, jako w 2-im terminie, jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

2. Zawiadomienie radnych: Kopcińskiego, Kozaneckiej, Łętowskiej, usprawiedliwiających swą nieobecność na dzisiejszym posiedzeniu.

Uchwalono:

I. W sprawie podwyższenia poborów pracowników miejskich wzgl. mnożnika na mies. grudzień 1922 r. oraz narazie styczeń 1923 r. —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1405 z dn. 7 grudnia 1922 r., postanawia

1. podwyższyć, opierając się na § 1 dz. III „Przepisów o uposażeniu pracowników miejskich m. Łodzi“ wysokość mnożnika na mies. grudzień 1922 r. oraz narazie styczeń 1923 r. z 5188 do 9187 punktów (t. j. o 77,08%),

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

II. W sprawie wypłacenia pracownikom Zarządu Miejskiego jed-

norazowego zasiłku w wysokości poborów grudniowych

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1340 z dn. 24 listopada 1922 r., postanawia

1. przyznać wszystkim pracownikom Zarządu Miejskiego jednorazowy zasiłek w wysokości jednomiesięcznych poborów z m. grudnia 1922 r. przyczem:

a) prawo do otrzymania jednorazowego zasiłku w całości mają pracownicy miejscy, zatrudnieni w Magistracie m. Łodzi od dnia 1-go stycznia 1922 r.,

b) pracownicy miejscy, przyjęci do pracy przez Magistrat m. Łodzi w czasie od dn. 1 stycznia 1922 r. do dn. 1 października 1922 roku, otrzymują jednorazowy zasiłek proporcjonalnie do przepracowanych miesięcy, przyczem rozpoczęty miesiąc liczy się za cały,

c) pracownicy miejscy, którzy zatrudnieni zostali przez Magistrat m. Łodzi po dniu 1 października 1922 r. wzgl. zwolnieni zostali przed dn. 1 grudnia 1922 r., nie otrzymują jednorazowego zasiłku,

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

III. W sprawie podwyższenia dodatków rodzinnych dla pracowników miejskich —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1366 z dn. 28 listopada 1922 r., postanawia

1. nadać ustępowi 6 punkt b, § 2, dz. III „Przepisów o uposażeniu pracowników miejskich“ następujące brzmienie:

„Wysokość miesięcznego dodatku drożyznianego rodzinnego ustala się jednakowo dla wszystkich stopni służbowych i uzyskuje się go, mnożąc dla małej rodziny 7 jednostek, dla średniej rodziny — 12 jednostek i dla dużej rodziny — 17 jednostek przez obowiązujący mnożnik.

Uwaga: Uchwała powyższa obowiązuje od dn. 1 grudnia 1922 r.“

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IV. W sprawie uzupełnienia uchwały Rady Miejskiej z dn. 20 i 27 czerwca r. b. w przedmiocie kredytu aprowizacyjnego w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej w Warszawie —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1296 z dn. 13 listopada 1922 r., oraz w związku z postanowieniami swemi № 1 i 11 z dn. 20 i 27 czerwca 1922 r., zatwierdzonemi przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem № Sm. 4508 z dn. 25 sierpnia 1922 r., po przyjęciu do wiadomości pisma Ministerstwa Skarbu № 1538/K. Dr. z dn. 31 października 1922 r., komunikującego Magistratowi m. Łodzi, że Nadzwyczajny Komisarjat do walki z drożyzną przystępuje do realizowania przyznanym miastom i gminom kredytów aprowizacyjnych, postanawia:

1. upoważnić Magistrat m. Łodzi do zaciągnięcia w Ministerstwie Skarbu w Warszawie pożyczki aprowizacyjnej w wysokości mk. 450.000.000.— (zamiast mk. 300.000.000.—), spłacanej w 4 ratach kwartalnych, poczynając od dn. 1 października 1923 r., oprocentowanej w stosunku rocznym 8 od sta, przyczem odsetki płatne zgóry również w ratach kwartalnych,

2. polecić Magistratowi pobranie z omawianej sumy w gotówce kwoty mk. 250.000.000.—, resztę zaś przeznaczyć Ministerstwu Skarbu na pokrycie długów Magistratu m. Łodzi w Państwowym Urzędzie Zbożowym oraz Państwowym Urzędzie Zakupu Artykułów Pierwszej Potrzeby,

3. zobowiązać Magistrat m. Łodzi do użycia przyznanej pożyczki wyłącznie na akcję aprowizacyjną; uchwalony kredyt nie może być w żadnym wypadku i pod żadnym pozorem przelany do Kasy Miejskiej i użyty na inne cele; Wydz. Handlowy Magistratu musi być prowadzony jako odrębna instytucja w myśl ustaw handlowych z osobną kasą i księgowością,

4. zobowiązać Magistrat m. Łodzi do przestrzegania, aby ceny sprze-

dażne towarów były ustalane w stosunku do cen własnego kosztu z doliczeniem jedynie niezbędnych kwot na pokrycie kosztów administracji, które w kalkulacji nie powinny przynosić 5%,

5. wyłonić Komisję do kontroli działalności oddziału Handlowego Magistratu, złożoną z 3 do 6 członków Rady Miejskiej (przedstawicieli w równej ilości robotników, urzędników i wolnych zawodów) i mającą analogiczne uprawnienia jak rada nadzorcza w spółdzielniach, działających na mocy ustawy z dn. 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. № 111 z r. 1920, poz. 738),

6. wyrazić zgodę na wszechstronną kontrolę miejskich zakładów i urzędzeń aprowizacyjnych przez delegatów Ministerstwa Skarbu, tak co do sposobu użycia otrzymanych kredytów, jak i sprzedaży towarów, kalkulacji cen i wogóle sposobu prowadzenia miejskich zakładów aprowizacyjnych i ich wyników materialnych, oraz na pokrycie kosztów tejże kontroli w wysokości, ustalonej przez władze skarbowe,

7. przekazywać wszelkie spory, wynikające z tytułu kwestjonowanych przez Magistrat m. Łodzi pretensyj w zakresie wyżej wspomnianych długów, do rozstrzygnięcia Generalnej Prokuratorji,

8. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały, jako też opracowania oraz podania do wiadomości Rady Miejskiej w terminie najdalej dwutygodniowym konkretnego planu gospodarki, uwzględniającego administrowanie powyższym kapitałem.

(Uchwałę powzięto jednomyślnie).

V. W sprawie upoważnienia Magistratu do zaciągnięcia pożyczki w kwocie mk. 40.000.000.— na budowę 7-klasowej szkoły powszechnej przy ul. Zagajnikowej —

Rada Miejska m. Łodzi na zebraniu w dn. 7 grudnia 1922 roku w obecności zastępcy przewodniczącego dr. J. Rosenblatta i 45 członków Rady jednomyślnie uchwaliła:

1. przyjąć od Skarbu Państwa pożyczkę w wysokości marek 40.000.000.— (słownie czterdzieści milionów marek polsk.) na budowę publicznej szkoły powszechnej w Łodzi przy ul. Zagajnikowej № 32 na warunkach wymienionych w reskrypcie Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. № 21508/l z dn. 19 września 1922 r.,

2. użyć pożyczki tej wyłącznie na cel, na jaki została zaciągnięta,

3. ręczyć za zwrot zaciągniętej pożyczki i spłatę procentów w umówionym terminie całym nieruchomości i ruchomym majątkiem gminy i wszystkimi jej dochodami,

4. wstawiać do budżetu gminy corocznie, aż do całkowitej spłaty pożyczki, odpowiednią sumę na opłatę przypadających rat z odsetkami,

5. zgodzić się, aby w razie opóźnienia w wypłacie raty w oznaczonym terminie zaległa rata była ściągana przymusowo w drodze postępowania administracyjnego wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 10% w stosunku rocznym od raty zaległej oraz z kosztami egzekucji.

VI. W sprawie podwyższenia taryfy za gaz —

Przychylając się do wniosku Magistratu № 1835 z dn. 24 listopada 1922 r. Rada Miejska postanawia:

1. podwyższyć z dniem 1. listopada 1922 r. cenę za gaz:

a) przeznaczony do oświetlenia i ogrzewania do mk. 9.000.— za 1000 st. sześć.,

b) przeznaczony dla silników—do mk. 7.600.— za 1000 st. sześć.,

c) zużyty w instytucjach miejskich i do oświetlenia ulic miasta — do mk. 6.000.— za 1000 st. sześć.,

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

VIII. W sprawie wyłączenia gruntu pod budowę gmachu szkolnego przy ul. Kielna i Marysińskiej —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1320 z dn. 20 listopada 1922 r., postanawia:

zważywszy, że

a) w północnej części miasta, jako ośrodku gęsto zaludnionym przez działalność szkolną, koniecznym jest założenie szkoły powszechnej:

b) w myśl art. 1 Ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o budowie szkół powszechnych (Dz. U. № 18/1922 poz. 144) do dostarczenia odpowiednich pomieszczeń dla szkół powszechnych i gruntów pod budowę gmachów szkolnych obowiązana jest Gmina,

c) w rzeczonyj dzielnicy miasta niema odpowiednich budynków, ani prywatnych, ani miejskich, któreby się dla celów szkolnych nadawały,

d) powstaje potrzeba wzniesienia w tej dzielnicy miasta specjalnego gmachu szkolnego,

e) posiadane przez Gminę Miejską Łódź we wskazanej dzielnicy miasta dwa pasma gruntu przy ul. Marysińskiej, oznaczone na planie, sporządzonym w dniu 2 grudnia 1922 r. przez geometrę Trąbczyńskiego, literami a, b, c, d i e, f, g, h, o łącznej powierzchni 7983,128 mtr. kw., na wybudowanie gmachu szkolnego, któryby odpowiadał wymogom powołanej ustawy o budowie szkół powszechnych, same nie wystarczają,

f) według projektu, uwzględniającego powyższe grunty, sporządzonego przez Oddz. Zabudowy Miasta i zatwierdzonego przez Ministerstwo W. Rel. i Ośw. Publ., niezbędnym jest pod budowę szkoły powszechnej — oprócz wymienionych gruntów — zająć jeszcze znajdującą się pomiędzy nimi część sąsiedniej nieruchomości, zapisanej pod № XLIII ad 4 i 5 w dziale II księgi wieczystej majątku Baluty Nowe powiatu łódzkiego rep. № 2, oznaczoną na planie, powołanym sub e), literami d, e i k i l, m, e, f, zawierającą powierzchnię 7981,988 mtr. kw. plus 1306,092 mtr. kw. projektowanej ulicy,

g) nieruchomości ta stanowi — według wykazu hipotecznego — własność Jakóba Szlamy Zylbersztajna i Mordki Flaksa,

h) usiłowania Magistratu nabycia rzeczony części nieruchomości w drodze dobrowolnej umowy skutku nie odniosły,

i) w tych warunkach — zgodnie z art. 4 Ust. o budowie szkół powszechnych — Gminie przysługuje prawo wystąpienia do odpowiednich władz z wnioskiem wywłaszczenia wyżej wskazanej części wzmiankowanej nieruchomości,

j) choć w wykazie hipotecznym jako właściciele wywłaszczonej nieruchomości wskazani są wymienieni wyżej Zylbersztajna i Flaks, w międzyczasie jednak mogą zająć zmiany co do osób właścicieli tej nieruchomości, wobec czego, ażeby wywłaszczenie mogło być dokonane bez względu na zmiany w tytule, decyzję na wywłaszczenie uzyskać należy nie tylko odnośnie Zylbersztajna i Flaksa, lecz również odnośnie ich prawonabywców, —

1. przeznaczyć pod budowę gmachu szkolnego w północnej części m. Łodzi grunty miejskie przy ul. Marysińskiej, zapisane pod № XLIII ad. 1 i 2 w dziale II księgi wieczystej majątku Baluty powiatu Łódzkiego rep. 2,

2. wobec tego, że wspomniane grunty są przedzielone placami Jakóba Szlamy Zylbersztajna i Mordki Flaksa, nabyć na ten sam cel od wymienionych Jakóba Szlamy Zylbersztajna i Mordki Flaksa lub ich prawonabywców w drodze wywłaszczenia część nieruchomości, zapisaną pod № XLIII ad. 4 i 5 w dziale II księgi wieczystej majątku Baluty Nowe powiatu Łódzkiego rep. № 2, oznaczoną na planie, sporządzonym przez geometrę Trąbczyńskiego, literami d, c, i, k i l, m, e, f, o powierzchni 7981,988 mtr. kw. plus 1306,092 mtr. kw. projektowanej ul.

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(Uchwałę powzięto jednogłównie).

Przewodnictwo obejmuje r. A. Remiszewski.

VIII. W sprawie podwyższenia opłat pobieranych przez Urząd Rozjemczy do spraw najmu —

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1244 z dn. 31 października 1922 r., postanawia

1. podwyższyć z dn. 1 listopada 1922 r. wysokość opłat pobieranych przez Urząd Rozjemczy do spraw najmu w następujący sposób:

a) wpis główny od nieokreślonego powództwa od mk. 100.— do mk. 8000.—

b) od każdego podania mk. 200.—

c) „ „ wezwania „ 100.—

d) za zaświadczenia i odpisy rozstrzygnięć od każdego arkusza od mk. 200.— do mk. 400.—

pobierana dotychczas opłata (w wysokości 3%) od wpisu głównego od określonego powództwa pozostaje bez zmiany;

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

IX. W sprawie zatwierdzenia statutu o specjalnym podatku na rzecz kasy miejskiej od obchodów sylwestrowych i noworocznych —

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu № 1336 z dn. 24 listopada 1922 r., zatwierdza w 2-iem i 3-iem czytaniu następujący

Specjalny podatek na rzecz Kasy Miejskiej od obchodów sylwestrowych i noworocznych.

§ 1.

Na rzecz kasy miejskiej ustanawia się specjalny podatek od wszystkich widowisk, zabaw, gier i rozrywk, organizowanych w noc sylwestrową. t. j. z dnia 31 grudnia 1922 r. na dzień 1 stycznia 1923 roku i w nocy z dnia 1 na dzień 2 stycznia 1923 roku.

Jeżeli z widowiskiem, zabawą, grą lub rozrywką połączone jest podawanie napojów i potraw, to opodatkowaniu podlega również należność za potrawy i napoje.

§ 2.

Specjalny podatek pobiera się również od rachunków za potrawy i napoje, podawane w restauracjach,

cukierniach i t. p. zakładach, otwartych w czasie, wymienionym w § 1-ym.

§ 3.

Podatek obowiązuje w czasie od godz. 10-ej wieczór do godz. 8-ej rano.

§ 4.

Podatek pobiera się:

a) w wysokości 100%, doliczanych do cen biletów wejścia lub kart uczestnictwa i do cen biletów, wydawanych za przechowanie garderoby,

b) w wysokości 50%, doliczanych do należności za potrawy i napoje.

*§ 5.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu, a w szczególności do sposobu poboru i przeprowadzenia kontroli, wyda Magistrat.

§ 6.

W razie ukrywania podatku lub współdziałania w ukryciu podatku podlega odpowiedzialności prawnej nie tylko właściciel lub osoba, upoważniona do prowadzenia przedsiębiorstwa, albo osoby urządzające widowiska, zabawy, gry i t. p., ale również i personel pomocniczy i obsługujący gości.

§ 7.

Za należyte uiszczenie podatku odpowiadają solidarnie zarówno właściciele lokalu, jak i osoby, urządzające widowisko, zabawę, grę lub rozrywkę.

X. W sprawie zatwierdzenia statutu o poborze na rzecz kasy miejskiej dodatku do państwowego zasadniczego podatku od zwierząt gospodarskich —

Rada Miejska, przychyliając się do wniosku Magistratu № 1341 z dn. 24 listopada 1922 roku, zatwierdza w 2-iem i 8-iem czytaniu następujący

S T A T U T

dotyczący pobierania na rzecz Kasy Miejskiej dodatku do zasadniczego podatku od zwierząt gospodarskich.

§ 1.

Na zasadzie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. i Ministrem Skarbu w przedmiocie trybu pobierania podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. № 54 r. 1920 poz. 1302 art. 2) i stosownie do zarządzenia Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego z października 1922 r. za № R. W. 1240/33-IV, opartego na piśmie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 1. X, tegoż roku za № 5310/W. II, ustanawia się na rzecz kasy miejskiej m. Łodzi dodatek do państwowego podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich w m. Łodzi.

§ 2.

Dodatek ten pobierany będzie łącznie z państwowym podatkiem zasadniczym w trybie, określonym w rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wskazanym w art. 1 niniejszego statutu, w wysokości potrójnej państwowego podatku zasadniczego.

§ 3.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat m. Łodzi w porozumieniu z Komisarzatem Rządu na m. Łódź.

§ 4.

Statut niniejszy obowiązuje od dn. 1 stycznia 1923 roku.

XI. W sprawie otwarcia internatu przy szkole dla dzieci moralnie zaniedbanych przy ulicy Nawrot № 95.

Rada Miejska, przychyliając się do wniosku Magistratu № 1338 z dnia 24 listopada 1922 r., postanawia

1. otworzyć z dniem 1 grudnia 1922 r. przy Szkole dla dzieci moralnie zaniedbanych przy ul. Nawrot № 95 internat na 50 pensjonarzy,

2. zatwierdzić budżet tej instytucji na r/adm. 1922-gi, przewidujący w wydatkach kwotę mk. 5.407.770.—,

3. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały wzgl. wniesienie tej pozycji do właściwego działu budżetu Zarządu Miejskiego na rok administracyjny 1922.

XII. W sprawie otwarcia 3-iej Miejskiej wypożyczalni książek dla dzieci i młodzieży przy ul. Zagajnikowej 32.

Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu № 1321 z dn. 20 listopada 1922 r., postanawia

1. zezwolić na otwarcie 3-iej Miejskiej wypożyczalni książek dla dzieci i młodzieży, asygnując na pokrycie wydatków związanych z założeniem tejże mk. 6,000,000.—, tytułem prowizorium do czasu zatwierdzenia zamierzeń skarbowych Zarządu Miejskiego na r/adm. 1923,

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XIII. W sprawie wypłacenia kolonji leśnej im. H. Dłuskiej w Aninie pod Warszawą kwoty mk. 3,000,000.— na urządzenie 10 stałych miejsc dla sierot łódzkich.

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1339 z dn. 24 listopada 1922 r., postanawia

1. wypłacić z funduszów Miejskich Zarządowi Kolonji Leśnej im. H. Dłuskiej w Warszawie kwotę mk. 3,000,000.— na urządzenie 10 stałych miejsc dla sierot łódzkich,

2. utworzyć w związku z tem w budżecie Zarządu Miejskiego, na rok adm. 1922 nową pozycję 57 tyt. V dz. I. — Kolonja Leśna im. H. Dłuskiej w Aninie pod Warszawą — mk. 3,000,000.—,

3. wezwać Magistrat do wykonania postanowienia zawartego w p. 1 niniejszej uchwały.

XIV. W sprawie zaliczenia pracownikom miejskim służby wojskowej do wysługi lat.

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1246 z dnia 31 października 1922 r., postanawia

1. dodać do § 18 „Przepisów o uposażeniu pracowników miejskich m. Łodzi” punkt c treści następującej:

„Komisja Kwalifikacyjna będzie mogła zaliczać do okresu wysługi lat nie tylko czas służby w Magistracie m. Łodzi, w służbie samorządowej lub państwowej polskiej, lecz również:

c) czas pozostawiania danego urzędnika lub oficjalisty w polskiej służbie wojskowej, przyczem za armję polską uważa się istniejącą w czasie od dnia 1 lipca 1914 roku do dnia 1 listopada 1918 r. b. legjony komendanta J. Piłsudskiego i wszelkie inne formacje wojskowe polskie, tworzone w tym czasie na obczyźnie. Tym z pośród pracowników miejskich, którzy w dniu 1 listopada 1918 r. ukończyli już 23 rok życia, zalicza się do wysługi lat, po przedstawieniu odpowiedniego zaświadczenia, całkowity czas służby w wojsku polskim, tym zaś z pracowników miejskich, którzy 23 rok życia ukończyli po dniu 1 listopada 1918 roku, odlicza się od czasu, przesłużonego w wojsku polskim, 2 lata służby obowiązkowej. Prócz tego do wysługi lat należy pracownikom miejskim zaliczać w przyszłości czas pozostawiania na obowiązkowych ćwiczeniach wojskowych oraz czas pozostawiania w szeregach armji w czasie wojny“.

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

XV. W sprawie nabycia gruntów w Dąbrówce pod Zgierzem pod budowę sanatorium miejskiego dla chorych lekkogruźliczych.

Rada Miejska, przychyłając się do wniosku Magistratu № 1406 z dn. 7 grudnia 1922 r., postanawia

1. nabyć od pp. Karola Szulca i Rudolfa Szplecera za ogólną sumę mk. 12,000,000.— 22 morgi gruntu, położonego w Dąbrówce Wielkiej za Zgierzem, pod budowę sanatorium miejskiego dla chorych lekkogruźliczych,

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

(Uchwałę powzięto jednomyślnie).

Z powodu wyczerpania porządku dziennego przewodniczący o godz. 9 min. 30 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (—) J. Rosenblatt.
(—) A. Remiszewski.
Prowadzący protokół: (—) P. Rundo.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 38.

W wychowaniu uchwał Prezydium Magistratu № 905 z dnia 2 października 1922 roku i № 1022 z dnia 26 października 1922 roku niniejszym zawiadamia się, że:

I. do podpisowania wszelkich zarządzeń kasowych (przekazów) w zastępstwie nieobecnego ławnika-przewodniczącego Wydziału upoważnieni są:

1) **W Wydziale Prezydjalnym:** pp. B. Pilcer, dyrektor Zarządu Głównego i M. Kalinowski, wicedyrektor Zarządu Głównego.

Uwaga: Oddział Prawny, Referat Prasowy, Biuro Ksiąg Stalej Ludności i Kancelarja Rady Miejskiej nie mają prawa wystawiania zarządzeń kasowych; czyni to w ich zastępstwie Wydział Prezydjalny.

2) **W Oddziale Podatkowym:** p. dr. E. Weissberg, naczelnik Oddziału.

3) **W Oddziale Obrachunkowym:** p. J. Frydman, naczelnik Oddziału.

Uwaga: Główna Kasa nie ma prawa wystawiania zarządzeń kasowych; czyni to w jej zastępstwie Oddział Obrachunkowy.

4) **W Wydziale Oświaty i Kultury** p. J. Waltratus, p. o. naczelnika Wydziału.

5) **W Wydziale Opieki Społecznej** p. T. Wisławski, naczelnik Wydziału.

6) **W Wydziale Budownictwa:** p. inż. W. Lisowski, p. o. naczelnika Wydziału.

7) **W Wydziale Zdrowotności Publicznej:** p. St. Kempner, naczelnik Wydziału.

8) **W Wydziale Handlowo-Gospodarczym:** p. T. Lauterbach, dyrektor Wydziału.

9) **W Urzędzie Stanu Cywilnego:** p. I. Szwarzman, kierownik Urzędu.

10) **W Wydziale Statystycznym:** p. E. Rosset, kierownik Wydziału.

11) **W Urzędzie Mieszkaniowym:** p. H. Illnicz, p. o. miejskiego inspektora mieszkaniowego.

12) **We wszystkich Wydziałach i Oddziałach** — w razie nieobecności wyżej wymienionych — pp. B. Pilcer, dyrektor Zarządu Głównego, M. Kalinowski, wicedyrektor Zarządu Głównego, i J. Frydman, naczelnik Oddziału Obrachunkowego.

II. **utrzymuje się dwa podpisy na korespondencji urzędowej:**

1) **Wydziału Prezydjalnego** (prezydenta i dyrektora Zarządu Głównego). W zastępstwie prezydenta A. Rzewskiego podpisywać mogą wszelką korespondencję (jak również i wszelkie zarządzenia kasowe) wiceprezydent dr. R. Stupnicki i p. o. wiceprezydenta — ławnik-przewodniczący Wydziału Finansowo-Rachunkowego — W. Badzian, w zastępstwie zaś dyrektora Zarządu Głównego B. Pilcera — wicedyrektor M. Kalinowski.

2) **Wydziału Handlowo-Gospodarczego** (ławnik-przewodniczący i dyrektor Wydziału). Jako ławnicy-przewodniczący Wydziału podpisują korespondencję ławnicy W. Wilczyński i J. Klimaszewski. W zastępstwie dyrektora Wydziału T. Lauterbacha podpisywać może wicedyrektor J. Stepowski.

III. **utrzymuje się jeden podpis na korespondencji urzędowej pozostałych Wydziałów i Oddziałów Magistratu m. Łodzi, przy czem w zastępstwie ławnika-przewodniczącego Wydziału mają prawo podpisu:**

1) **W Oddziale Prawnym** — radca prawny mec. A. Żelazowski wzgl. jego zastępca St. Sztromajer.

2) **W Referacie Prasowym** — referent prasowy St. Kazimierczak.

3) **W Biurze Ksiąg Stałej Ludności** — kierownik biura J. Żmigrodzki.

4) **W Oddziale Podatkowym** — naczelnik Oddziału dr. E. Weissberg wzgl. jego zastępca E. Richter.

5) **W Oddziale Obrachunkowym** — naczelnik Oddziału J. Frydman wzgl. jego zastępca H. Konopka.

6) **W Głównej Kasie Miejskiej** — skarbnik B. Grajner, wzgl. jego zastępca W. Leśniewski.

7) **W Wydziale Oświaty i Kultury** — p. o. naczelnika Wydziału J. Waltratus, kierownik Oddziału Szkolnictwa J. Cias, kierownik Oddziału Obowiązku Szkolnego J. Zalewski i kierownik Oddziału Kultury i Oświaty Pozaszkolnej L. Piotrowski.

8) **W Wydziale Opieki Społecznej** — naczelnik Wydziału T. Wisłowski wzgl. jego zastępca K. Blumhoff.

9) **W Wydziale Budownictwa** — p. o. naczelnika Wydziału inż. W. Lisowski wzgl. kierownik Biura Głównego Wydziału W. Muszyński.

10) **W Inspekcji Miejskich Przedsiębiorstw Koncesjonowanych** — inspektor inż. E. Berliner.

11) **W Inspekcji Budowlanej** — kierownik Inspekcji inż. W. Lisowski.

12) **W Wydziale Zdrowotności Publicznej** — inspektor szpitali miejskich dr. E. Mittelstaedt wzgl. naczelnik Wydziału St. Kempner.

13) **W Urzędzie Stanu Cywilnego** — kierownik Urzędu I. Szwarcman.

14) **W Wydziale Statystycznym** — kierownik Wydziału E. Rosset.

15) **W Urzędzie Mieszkaniowym** — p. o. miejskiego inspektora mieszkaniowego H. Illinicz.

Poniżej podaje się spis członków Magistratu m. Łodzi, ławników-przewodniczących poszczególnych Wydziałów i Oddziałów tegoż:

1) A. Rzewski — prezydent miasta, ławnik-przewodniczący Wydziału Prezydałnego, Oddziału Prawnego, Referatu Prasowego, Urzędu Stanu Cywilnego i Wydziału Statystycznego.

2) dr. R. Stupnicki — wiceprezydent miasta, ławnik-przewodniczący Urzędu Mieszkaniowego i Inspekcji Miejskich Przedsiębiorstw Koncesjonowanych.

3) W. Badzian — p. o. wiceprezydenta miasta, ławnik-przewodniczący Oddziału Podatkowego, Oddziału Obrachunkowego, Głównej Kasy Miejskiej i Biura Ksiąg Stałej Ludności.

4) L. Arndt — ławnik-przewodniczący Wydziału Budownictwa i Inspekcji Budowlanej.

5) W. Gacki — ławnik-przewodniczący Oddziału Szkolnictwa.

6) A. Joel — ławnik-przewodniczący Wydziału Zdrowot. Publicznej.

7) J. Klimaszewski — ławnik-przewodniczący Oddziału Gospodarczego.

8) D. Kluszyńska — ławnik-przewodniczący Wydziału Opieki Społ.

9) dr. St. Kopciński — ławnik-przewodniczący Oddziału Obowiązku Szkolnego i Oddziału Kultury i Oświaty Pozaszkolnej.

10) W. Wilczyński — ławnik-przewodniczący Oddziału Handlowego.

Naczelnicy i kierownicy poszczególnych Wydziałów i Oddziałów Magistratu m. Łodzi mogą podpisywać korespondencję i zarządzenia kasowe tylko wtedy, gdy ławnik-przewodniczący Wydziału jest nieobecny i upoważni ich do tego.

Ławnik-przewodniczący Wydziału może również upoważnić naczelnika Wydziału wzgl. kierownika Oddziału do podpisywania w jego zastępstwie pewnej kateg. papierów urzędowych.

Poczynając od dnia 1 grudnia 1922 roku, wszelkie zarządzenia kasowe jak również wszelka korespondencja Magistratu m. Łodzi winna być zaopatrzona w podpisy osób, do tego upoważnionych. Korespondencja wzgl. zarządzenia kasowe, podpisane przez inne osoby, nie będą honorowane. Osoby, nie upoważnione niniejszym okólnikiem do podpisywania korespondencji i zarządzeń kasowych, mogą takowe podpisywać li-tylko po uprzednim

uzyskaniu na to zezwolenia od Prezydika Magistratu na wnioszek ławnika-przewodniczącego Wydziału.

Łódź, dnia 25 listopada 1922 r.

Prezydent (—) Rzewski

w/z. Dyrektor,
Zarządu Głównego

(—) Miecz. Kalinowski.

Kronika miejska.

— **Po wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej.** W związku z wyborem p. Gabrjela Narutowicza na Prezydenta Rzeczypospolitej Magistrat m. Łodzi wysłał następujące depesze.

„Do Prezydenta Rzeczypospolitej Gabrjela Narutowicza:

W imieniu magistratu miasta Łodzi przesyłamy gorące życzenia wytrwania na stanowisku reprezentanta państwa polskiego ku utrwaleniu jego powagi i siły, ku ochronie jego praw i szczęścia ludności“.

„Do Pana marszałka sejmu Macieja Rataja:

Poruszony do żywa antypaństwowym zamachem reakcji na konstytucję i sejm magistrat miasta Łodzi przesyła na ręce pana marszałka górcący protest z powodu usiłowanego zamachu stanu i ataku reakcji na ludowych posłów Rzeczypospolitej. Wierzmy, że pan, panie marszałku, użyje wszystkich swych sił i powagi, by konstytucji, sejmowi i demokracji zapewnić zwycięstwo nad prowokacją oszalałego wstecznictwa“.

„Do Pana kierownika mln. spr. wewn. ministra L. Darowskiego:

Magistrat miasta Łodzi składa podziękowanie panu ministrowi za energiczne zarządzenia w akcji stłumienia rozkoszu nowej Targowicy. Wyrażamy głębokie przekonanie, iż pan zapewni krajowi spokój, męską ochronę jego prawom, władzy i sejmowi, który wyraża wolę ogromnej demokratycznej większości narodu“.

— **Podatek od zwierząt gospodarskich.** Na mocy uchwały rady miejskiej pobierany będzie w Łodzi

podatek od zwierząt gospodarskich. Podatek wymierzony jest w potrójnej wysokości od podatku państwowego i wynosi od konia, osła i muła 900 mk., od bydła rogatego 240 mk., od cielęcia, owcy i kozy 100 mk. i od świń 200 mk. Podatek ten ściągany będzie równocześnie z podatkiem państwowym.

— **Nowy cennik wydziału Handlowo-Gospodarczego.** Wydział Handlowo-gospodarczy przy magistracie wydał nowy cennik. Ceny za 1 kilogram produktów według nowego cennika są następujące:

klg. cukru (faryny) 1500 mk., sól warzonka I gat. — 290 mk., II gat. — 200 mk., mielona — 220 mk., i bydłęca — 65 mk., kasza owsiana — 1370 mk., manna 1300 mk., nafta — 580 mk., soda — 500 mk., mąka żytnia — 700 mk., przenna amerykańska — 1350 mk., ryż — 1350 mk., kasza orkiszowa — 750 mk., herbata — 15,000 mk., kawa — 8500 mk., świece — 6500 mk., margaryna (Solo) — 5200 mk., kakao — 1500 mk., oryginalne (Vanhouten) — 6000 mk., cykorja (Gleba) — 1500 mk., Pozatem węgiel — 8500 mk. za 100 kg., zapalki pudełko — 45 mk., drzewo nierabane 1 cent. metr. 5000 mk., rabane 6500 mk., mydło „Saturnia“ kawałek — 650 mk. „Kościszko“ — 1000 mk., i „Wisła“ — 580 mk.

— **Podatek sylwestrowski.** W myśl statutu o podatku na rzecz kasy miejskiej od obchodów sylwestrowskich i noworocznych ustanawia się specjalny podatek od wszystkich widowisk, zabaw, gier i rozrywek, organizowanych w noc sylwestrową tj. z dn. 31 grudnia 1922 t. na dzień pierwszy stycznia 1923 r. i w nocy z dnia 1 na dzień 2 stycznia 1923 r. Jeżeli z widowiskiem połączone jest podawanie napojów i potraw, to opodatkowaniu podlega również należność za potrawy i napoje. Specjalny podatek pobiera się również od

rachunków za potrawy i napoje, podawane w restauracjach i t. p. zakładach.

Podatek obowiązuje w czasie od godz. 10 w wieczór do godz. 8 rano. Podatek pobiera się w wysokości 100 pr., doliczanych do cen biletów wejścia lub kart uczestnictwa i do cen biletów, wydanych za przechowanie garderoby, oraz w wysokości 50 proc., doliczanych do należności za potrawy i napoje. W razie ukrywania podatku odpowiedzialny jest nie tylko właściciel upoważniony do prowadzenia przedsiębiorstwa, ale również i personel pomocniczy.

Według przewidywań magistrat osiągnie z tego podatku 12 mjl. mk

— Na budowę nowych domów.
Z inicjatywy T-wa „Lokator“ Magi-

strat m. Łodzi na posiedzeniu w dn. 10/XI r. b. postanowił z wpływów podatku od lokali w roku administracyjnym 1923 utworzyć specjalny fundusz i przeznaczyć go na budowę nowych i odbudowę starych domów.

— Rozkład godzin w miejskich wypożyczalniach książek. Oddział Kultury i Oświaty pozaszkolnej ustalił od dnia 1 grudnia r. b. następujący rozkład godzin pracy w miejskich wypożyczalniach książek dla dzieci i młodzieży.

Godziny zajęć dla wszystkich pracowników biblioteki — od 9-ej rano do 4-ej po południu bez przerwy. Wydawanie książek od godz. 11-ej rano do 4-ej po południu.



WEZWANIE

w sprawie opłat na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi za prawo jazdy po mieście za rok 1923.

Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich właścicieli dorożek, wozów (wszelkiego rodzaju), wózków ręcznych, powozów, bryczek, karawanów, samochodów osobowych i ciężarowych, motocyklów i rowerów do imiennego zgłoszenia takowych najpóźniej do dnia 30 b. m. w Oddziale Podatkowym, Plac Wolności № 2 (front I piętro, pokój 5).

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 kodeksu karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za rok 1923 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi płatnicy, o ile do dnia 15 stycznia 1923 nie zawiadomią Oddziału Podatkowego, że nie posiadają już podlegających opłacie środków lokomocji. Jeżeli kto z pośród nich zażąda wykreślenia z rejestru podatkowego w pierwszym półroczu po dniu 15 stycznia, a w drugim — po 15 lipca — obowiązany będzie uiścić opłatę za odpowiednie półrocze.

Przy rejestrowaniu wzgl. zgłaszaniu samochodów, właściciele obowiązani są przedstawić legitymację samochodu.

Wozy i inne środki lokomocji, należące do straży ogniowej, stacji pogotowia ratunkowego i towarzystw dobroczynności również winny być zgłoszone.

Łódź, dnia 9 grudnia 1922 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI.
Prezydent (—) Rzewski.

Treść numeru 5-go1:

Budowa i utrzymanie ulic w wielkich miastach.—

Dział Sprawozdawczy.

Protokół 46 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 5 grudnia 1922 r.—

Protokół 47 posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 7 grudnia 1922 r.—

Obwieszczenia i okólniki:

W sprawie podpisywania wszelkich zarządzeń kasowych (przekazów) w zastępstwie nieobecnego ławnika-przewodniczącego Wydziału.—

Kronika miejska.—

W e z w a n i e

w sprawie podatku od psów za rok 1923 na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi.

Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich posiadaczy psów do piśmiennego zgłoszenia takowych najpóźniej do dnia 30 b. m. w Oddziale Podatkowym przy Placu Wolności № 2 (front, I piętro, pokój № 5).

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 k. k. Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za r. 1923 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi płatnicy, a ile do dnia 15 stycznia 1923 nie zawiadomią Oddziału Podatkowego o pozbyciu się psa. Jeżeli kto z pośród nich, nie posiadając już obecnie psa, zażąda wykreślenia go z rejestru w pierwszym półroczu po dniu 15 stycznia, a w drugim — po 15 lipca, obowiązany będzie uiścić podatek za odpowiednie półrocze.

Łódź, dnia 9 grudnia 1922 rdku.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Prezydent (—) Rzewski.

Licytacje przymusowe.

Dnia 20 grudnia 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.:

Cegielniana 1, maszyna do szycia, Pańska 4, krzesło, Gdańska 12, samowar, Pańska 13, komoda, Gdańska 16, słupki do kwiatów, Dzielna 41, zegar, Dzielna 50, kufer, Dzielna 56, zegar, Dzielna 58, biurko, Piotrkowska 35, lustro, Piotrkowska 37, lustro, Magistracka 21, biurka, Cegielniana 30, sztuka płótna, Zachodnia 49, zegar, Pomorska 81, biurko, Brzezińska 53, waga, Pomorska 87, wozy, Konstantynowska 38, krzesła, Kilińskiego 17, maszyna do gotowania, Nowomiejska 5, krzesło, Cegielniana 8, kapy, Nowy-Rynek 10, waga, Nowomiejska 4, pończochy, Nowomiejska 4, zegar, Nowomiejska 4, kapa.

Dnia 21 grudnia 1922 r. od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul.:

Dąbrowska 30, szafa, Emilji 50, kapa, Janiny 1, stół, Kamienna 8, (Cholny) obrus, Piaskowa 2, zegar, Mickiewicza 45, zegar, Mickiewicza 28, obrus, Cegielniana 2, obrus, Piotrkowska 223, zegar, Napórkowski 9, otomana, Gdańska 123, etażerka, Dzielna 24, kredens, Piotrkowska 275, kredens, Główna 12, fotel, Pabjanicka 30, szafa, Szosa-Pabjanicka 59, kasa żelazna, Dzielna 38, kredens, Cegielniana 26, sztuka towaru, Główna 41, lustro, Główna 39, lustro, Rzgowska 98, lustro, Piotrkowska 38, kredens, Piotrkowska 38, zegar, Piotrkowska 39, szafa, Piotrkowska 41, zegar, Piotrkowska 60, lustro, Piotrkowska 62, lustro, Piotrkowska 62, szafa, Piotrkowska 66, zegar, Piotrkowska 66 lustro, Piotrkowska 107, towar, Piotrkowska 14, kredens, Piaskowa 18, komoda, Sosnowa 3, kapa, Lipowa 12, zegar, Górny Rynek 6, lustro, Dzielna 9, sztuka towaru, Piotrkowska 223, zegar, Piotrkowska 223, kapa, Piotrkowska 275, szafa, Karola 18, kredens, Wólczeńska 215, zegar, Nawrot 34, krzesło.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holeman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.